

loven reiser nye Fordringer udover, hvad der har været bevilget og indrømmet paa de forrige Aars rundelige Finanslove, kan kun opfattes som den, der vil Strid paa Finansloven. Jeg kan ikke se rettere. Vi have ikke villet dette; vi have bestemt givet iaar Alt, hvad der er givet før, men ligeoverfor Forsøg paa at tvinge Ting ind til Frasædelse af tidligere Standpunkter, boie Thingets Duster i saa Henseende ved Opstillingen paa Finansloven af nye Fordringer, der ikke have været paa de foregaaende Aars Finanslove, kan jeg kun tilraade Thinget at svare med Nei. Det har fundet Sted paa § 21 paa forskjellige Poster, og det finder nu ogsaa Sted paa § 26 og alle Paragraferne, hvor Forslag om Lønningsstilløget er indsat. Jeg beklager dette, fordi jeg ikke tror, at en Strid paa Finansloven med den hele Bevægelse, der følger deraf, er en ønskelig Maade at føre Udviklingen frem paa; jeg tror derimod, at det er bedre, om vi kunde enes paa Finansloven, og da udkæmpe vore gjensidige Anskuelser paa det Reelle, paa Reformerne. Jeg kan ogsaa forstaa, at den høitærede Regjering, der jo aabenbart ikke har havt Held med sig paa Reformernes Omraade, idet de fleste nye Reformers, idetmindste paa det militære Omraade, ere førte igjennem, uden at Regjeringen har været med dertil, og som har paataget sig det Ansvar, som denne Regjering har paataget sig med Hensyn til Lønningsstilløgsagen, en Sag, der nu gaar over 1 Aar tilbage i Eiden, har en anden Opfattelse af Situationen end jeg og ønsker Strid; men jeg skal kun svare, at jeg og mine Meningsfæller vistnok ville fastholde den Holdning, vi bestandig have indtaget, idet vi have været med til at hjælpe til at undgaa Strid, men at vi selvfølgelig heller ikke ville gaa af Veien, naar vi ikke kunne undgaa Strid. Da det, i dette Dieblik at sætte Lønningsstilløget ind paa Finansloven, vilde være at sætte ind paa Finansloven et nyt brændende Stridsspørgsmaal, kan jeg kun tilraade bestemt at fastholde Modstanden mod, at dette Spørgsmaal nu ved 3die Behandling indføres paa Finansloven. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Strup): Den ærede Ordfører mente, at Dyrtidstilløgs-spørgsmaalets Indbringelse paa Finansloven var at bringe noget Nyt ind, og den ærede Ordfører vilde gjøre gjældende, at der ikke paa Finansloven burde optages Andet, end hvad der havde tidligere Hjemmel til at finde Plads der. Jeg vil blot i den Anledning erindre om, at Finansloven for 1880—81 var den eneste Finanslov efter 1875, hvorpaa ikke et Dyrtids-

tillæg har fundet Plads, at det altsaa efter min Betragtning er meget langt fra, at det kan siges med Sandhed, at dette er at bringe et nyt Spørgsmaal ind paa Finansloven, ligesom det efter min Mening er fuldstændig uberettiget at ville sigte Regjeringen for gjennem Indbringelsen af dette Spørgsmaal paa Finansloven at ville udæfte til Kamp. Regjeringen har anset det og anser det for at være den simpleste og mest selvfølgelige Sag af Verden, at nu, da Dyrtidsstanden er indtraadt paany, det gamle Dyrtidstillæg atter bliver bevilget. Dette er Regjeringens Mening, og det er ingenlunde Regjeringens Mening herigjennem at ville udæfte til en Kamp paa Finansloven.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Hvad Regjeringens Mening har været, vil jo vise sig i den senere Gang, denne Finanslov kommer til at gaa. Jeg vil kun udtrykkelig hævde, at, ikke blot fordi Dyrtidstilløget manglede paa Finansloven isjor og var taget ud af selve Regjeringen, er der i Dyrtidstilløgets Indføttelse nu ved 3die Behandling en efter min Mening udæftende Holdning, men særlig fordi det maa have været Regjeringen klart, at der ingenlunde er den Overensstemmelse mellem Thingene med Hensyn til Opfattelsen baade af Dyrtidstilløgets Størrelse og af Dyrtidens Betydning for Diebliffet, som der maatte have været, naar man rned Dvstet om Fred sætter et saadant Forslag ind ved Finanslovens 3die Behandling. Jeg kan derfor ikke, det tilstaa jeg, forstaa den Maade at føre fredelig Politik paa, som den høitærede Conseilspræsident nu har taget Ordet for. Jeg kan saa meget mindre forstaa den, som de nye Fordringer jo ingenlunde ere reiste alene der, men, som jeg udtrykkelig fremhøvede, ogsaa paa § 21, idet vi jo allerede have hørt Erklæringer om, at Finansloven skal vandre tilbage mellem Thingene, fordi dette Thing ikke har villet gaa ind paa fuldstændig nye Fordringer paa Kultusministeriets Budget, Fordringer, der i en Række af Aar ikke have været satte igjennem. Men det er jo muligt, at den høitærede Minister vil frasæbe disse Fordringer siden, og saa er det ganske vist et Legn paa, at den høitærede Minister vil Fred; men hvis Ministeren fastholder disse Punkter, forstaa jeg ikke, hvorledes man kan tale om Fredspolitik.

Berg: Det er langt fra mig at røre ved de storpolitiske Betragtninger; det ligger jo udenfor min Horizont. Det er altsaa ikke derfor, jeg har bedet om Ordet. Det er for at sige et Par Bemærkninger vedkommende de Forhandlinger, vi